

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 26. Persecutio contra S. Athanasium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](#)

num devecto, rescinditur barba, & pal-Sæculum IV.
lum philosophicum detrahitur, a Con- A. C 355.
stantio coram militibus Cæsar declaratur Julianus Cæ-
octavo Idus Novembbris Arbetione, & far.
Lolliano Consulibus, id est, sexta Nov.
anno 355. paucis abhinc diebus Constantius ei sororem suam Helenam in matri-
monium dedit, jussitque, ut maturaret
in Galliam iter; Coeterum occultos fa-
ctorum ejus exploratores addidit, &
omnia sic disposuit, ne sibi timenda eva-
dere possit ejus potentia.

§. XXVI.

Persecutio in S. Athanasium.

Ab eo tempore, ex quo Montanus epi-
stolam attulerat, viginti sex mensibus Sup. §. II.
nullum Imperatoris Constantii manda- ad Solit. p.
tum ad S. Athanasium pervenit, sed statim 829.
post Concilium Mediolanense Imperator
Ægypti Præfeto scripserat; frumentum,
quod Constantinus Parens ejus Ecclesiis
concesserat, Athanasio auferret, & Aria-
nis daret; & omnes, quicunque cum
Athanasio communicantes insectari vo-
luissent, impune facerent. Elapsis vi- *ibid. p. 843.*
ginti sex mensibus Diogenes, & Hila-
rius, Imperatoris Notarii, nempe viri
a Secretis Cæsareis, & munere suo spe-
ctabiles advenerunt, Duci Ægypti, & mi-
litibus ejus minaces litteras afferentes,

Rr 5 ut

Sæculum IV. ut omnes ad communionem Arianorum
A. C. 355. compellerent. Cum Diogenes juberet,

ut Athanasius Alexandria excederet, petiit mandatum Imperatoris sibi exhiberi, idem Clerus, & populus Alexandrinus petebant; Diogenes nullas protulit epistolas, quibus Athanasius exire jubetur, nec in conspectum ejus venit, imo

Ad Solit. p. videns populum ad sui Episcopi defen-

845. *Apol.* sionem arma parantem, re infecta, abiit.

p. 688. Ergo ex Ægypto, & Lybia Legiones

Soz. IV. accersuntur sub Duce Syriano; is quam-

Ath. apol. primum Alexandriæ fuit, Ariani jactan-

p. 688. ter dicere, jam se, quod vellent, effec-
tors. Syriano instante, ut Athanasius ad

aulam Imperatoris proficeretur, rur-

sus petiit videre litteras, quibus id jube-

retur, *ego enim*, inquiebat: *non aliter*,

quam expresso Imperatoris mandato redii;

tribus vicibus ex hac causa ad me scripti;

& post fratris ejus Constantis obitum ite-

rato mibi scripsit; in Ecclesia mea ma-

norem, nihil timerem, nec ad eos attende-

rem, qui forte metum incutere tentarent;

bæc ultima epistola mibi a Palladio, qui

Magister Palatii fuit, & Asterio, aliquan-

do Armeniæ Duce, reddita est. Cum er-

go hic manendi jussa ab Imperatore mibi

sint expressissima, nisi mandata contraria,

Imperatoris manu signata, video, non abi-

bo; ne munera Episcopi memorem, quibus

gregem meum derelinquere prohibeo; &

S. Scri-

S. Scripturæ præcepta! Syriano fatente, Sæculum IV.
 sibi jussa, de eo expellendo, scripta non
 data, S. Athanasius vehementer postula-
 bat, ut saltem ipse, vel Maximus Ægypti
 Præfctus hac de re ad Imperatorem scri-
 berent, quod facere recusarunt, aut etiam
 palam edicere, quod ea, quæ agerent, se
 Imperatoris jussu agere. Hinc S. Atha- p. 690.
 nasius jure sibi existimandum creditit,
 ipsos injussos, & Arianorum sollicitatio-
 nibus corruptos hæc moliri, præsertim
 cum videret, eos nunquam non Arian-
 rum caterva stipatos, quibus liceret eo-
 rum mensæ accumbere, & nihil Arianis
 insciis faciendum decerni. Igitur peri-
 culum manifestum, ne ipso absente, hæ-
 retici, ut lupi rapaces gregem suum in-
 vaderent, Athanasium in firmissimo pro-
 posito non discedendi confirmavit.

Populus Alexandrinus, Presbyteri, & p. 689.
 maxima civitatis pars Syrianum adierunt,
 rogantes, ut vel Athanasio, quæ sibi im-
 perata essent, scripto indicaret, vel eo
 usque suos Conventus impedire differ-
 ret, donec ipsi Delegatos ad Imperato-
 rem misissent. Cum in hac petitione
 diu perstitissent, Syrianus, justa peti-
 agnoscens, per Imperatoris vitam jura-
 vit, promittens se, quod peterent, fa-
 cturum; hoc edixit in præsentia Præfe-
 ti Maximi, Notarii Hilarii; audientibus
 duabus officialium cohortibus, Duce, &
 Præfe-

Sæculum IV. Præfecto, & Prytani urbis Magistratu,
A. C. 356. fidei datae depositario. Hoc actum 18.
Januarii anno 356. Tum populus Ca-
 tholicus libere ad consuetos conventus
 pro more se contulit.

§. XXVII.

*Epistola S. Athanasi ad Episcopos
 Ægypti.*

Interim S. Athanasius epistolam circula-
 orat. I. in rem ad Episcopos Ægypti, & Lybiez
Ar. p. 283. dedit, ut animos ad ferendam Arianorum
ibid. p. 287. persecutionem adderet. Epistolæ suæ
 causam his verbis indicat: certa scientia
 teneo, quosdam Arianos convenisse, &
 scriptum Symbolum de fide composuisse,
 quod ad vos mittent subscribendum, & ad-
 dent minas, omnes, qui recusaverint, in

Sup. 5. exilium pellendos; jamque hujus vicinia
XVI. Episcopos terrefacere cœperunt. Hoc

Arianorum scriptum forte fuerit epistola
 Imperatoris Constantii, quam in Concilio
 Mediolanensi anno superiore protule-

Athan. or. rant; aut forte aliquam fidei confessio-
I. instr. p. nem Antiochiæ concinnaverant, quando
288.

Georgium in Episcopum Alexandrinum
 ordinaverunt. Ut ut res se habeat, duo
 in hoc molimine Arianos sibi efficienda
 proposuisse dicit, primo, inquit: ut ve-
 stris subscriptionibus probrosum Arii No-
 men obtegant, ipsique bæresin ejus sectari

non